

kan flyttes hen, men at Rigsdagens Frihed til at tage Bestemmelse herom er forbeholdt senere Forhandlinger, og dette Spørgsmaal vil selvfølgelig ogsaa blive Genstand for denne indgaaende Forhandling, inden det bliver afgjort. Jeg skal gøre den Bemærkning, at naar jeg nu tænker paa alle de Undersøgelser, der ere foretagne af hele dette Spørgsmaal gennem alle disse Aar, og som have ligget for, og ser paa det Standpunkt, hvortil Sagen er bragt ved det Forslag, der nu her foreligger, saa er jeg af den Formening, at de, som ere interesserede i at faa tilvejebragt et bedre Hospital, end Frederiks Hospital nu er, og at faa tilvejebragt bedre Forhold for hele denne vigtige Institution, maa være i høj Grad interesserede i, at denne Sag ordnes nu ved denne Lejlighed, thi det vil være meget tvivlsomt, om der ellers vil vise sig nogen Mulighed for at opnaa, at denne Sag kan blive ordnet. Naar der nu har været Tale om det Areal's Størrelse, som her er Udsigt til at kunne erhverve til Brug for Hospitalet, 20 Tdr. Land, og det er forment, at dette Areal ikke er tilstrækkelig stort, saa skal jeg bede erindret, at dette Areal i Størrelse omtrent svarer til den Karree, der begrænses af Bredgade paa den ene Side, Amaliegade paa den anden Side og Sankt Annæ Plads og Toldbodvejen for begge Enden. Omtrent af samme Størrelse paa en halv Td. Land nær er det Areal, der nu skal erhverves, og det maa derfor kunne antages, at der paa et saadant Areal kan blive Plads til ret omfattende Hospitalsbygninger. Over for de Herrer, der mene, at vi ikke behøve at flytte Frederiks Hospital, men at vi meget godt kunne udvikle, omdanne og ombygge det paa den Plads, hvor det findes, skal jeg tillade mig at sige, at da vi sluttede denne Sags Behandling i Udvalget i Fjor og gjorde den bekendte Indstilling til Tinget, som vil være i d'Hr.s Erindring, var jeg for mit personlige Bedkommende af den samme Formening, og jeg er gaaet til Arbejdet i den Kommission, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, med den Formening, at det maatte være muligt, at man paa en billigere Maade end projekteret kunde ombygge og udvikle Frederiks Hospital paa den Plads, hvor det ligger. Men ved de Undersøgelser, der ere foretagne i Kommissionen, er jeg blevet saa absolut overbevist om, at dette ikke er muligt, at jeg resolut har forladt det Standpunkt at antage, at Frederiks Hospital kunde blive, hvor det er. Det vil jo blive meget dyrere at omdanne Frederiks Hospital, at udvide det og supplere det med de fornødne videnskabelige Institutioner, end det vil være at flytte det hele. Dette er for øvrigt til-

strækkelig oplyst fra anden Side, saa jeg skal ikke gaa ind derpaa, det vil jo meget let kunne oplyses i det Udvalg, der vil faa med Sagen at gøre, og vil siden kunne oplyses for Tinget, at det forholder sig saaledes, som jeg antager.

Over for det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen), der havde Ordet for et Djeblif siden og talte imod Sagen fra flere Synspunkter, skal jeg bemærke, at jeg ogsaa tror, at de Indvendinger, han fremførte, ligesom flere andre ærede Medlemmers Indvendinger ville vise sig ikke at kunne blive tilstrækkelig gylldige. Naar han gjorde Indvendinger mod Flytningen og den hele Maade ud fra den Betragtning, at han ansaa det for urigtigt, som er anført, at begge Parter kunne staa sig ved denne Handel, skal jeg dog tillade mig at anføre, at det er mig en meget naturlig Ting, thi Værdien af alle disse Arealer, baade af dem, der ere i Kommunens Besiddelse, og af dem, der ere i Statens Brug, ligger for Tiden bunden, saa at ingen af Parterne har Fordel deraf. Ved den Kontrakt, der her er Tale om at slutte, ville de blive frigjorte til Fordel for begge Parter. Et udmaale disse Fordele, hvorvidt de ere større for den ene eller den anden Part, lader sig ikke let gøre, men at de i Djebliffet til at begynde med ere til størst Fordel for Staten, er aldeles afgjort. Nu henviser ærede Medlemmer til, at de Pladser til Kasernegrunde, Hospitalsgrunde o. s. v., som der maatte kunne blive Brug for, maa kunne tilvejebringes ved Ekspropriation. Ja, det er naturligvis muligt, at de kunne tilvejebringes paa denne Maade, skønt jeg tror nok, at der skal foreligge Nødvendighed for at ekspropriere, før der kan blive Tale om, at Ekspropriation lovligen kan foretages, men saa vil jeg dertil sige, at det, der bliver Hovedsagen, naar man gaar den Vej, er, at saa maa Staten rykke ud med meget betydelige Summer. Lad os blot tænke os som Eksempel, at vi skulle anvende 20 Tdr. Land til derpaa at bygge et Hospital, saa antager jeg, at hvis man valgte en saadan Plads som den, der her er Tale om at vælge, vilde den næppe kunne erhverves for mindre end 10 Kr. pr. Kvadratalen, og det turde endog saa være lavt sat, men lad os blive derved. Der er Grunde der paa den anden Side af Vejen, som sælges i tilsvarende Areal til mindst det tredobbelte af dette Beløb, og Beliggenheden er saaledes ved Færdighedslinierne, at de høre til de Grunde, som have den største Værdi her i Byen, saa det er utvivlsomt lavt sat. Dette at erhverve 20 Tdr. Land ved Ekspropriation til en Pris af 10 Kr. pr. Kvadratalen vil saa blive en Ud-